

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende: „Udkast til Lov angaaende de i Henhold til Fredstractaten af 30te October 1864 fra Hertugdømmet Slesvig adskilte Districters Indlemmelse i Kongeriget Danmark“, til hvilket Udvalg er henvisst: „Udkast til Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov angaaende Valgene til Rigsdagen af 16de Juni 1849.“

Efterat Stemmesedlerne vare indsamlede, bemærkede

Formanden: Jeg skal meddele, at der er afgivet ialt 71 Stemmesedler, men for at fremskynde Forhandlingerne, vil jeg lade Optællingen foregaa, medens vi foretage den næste Sag paa Dagsordenen.

Man gik derpaa over til: Første Behandling af: „Forslag til Grundlovsbestemmelse, hvorved den i kongelig Kundgjørelse af 2den October 1855 bekjendtgjorte Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849 ophæves.“ (Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 1579—80.)

Indenrigsministeren: Som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, da det Forslag, der nu foreligger til Behandling, blev indbragt her i Thinget, er Hensigten dermed at fremkalde en samtidig Behandling af Forsfatningsagen i Rigsdagen og i Rigsraadet. Hensigten er altsaa at fremkalde en anden Fremgangsmaade i denne Sag end den, Regjeringen har troet at burde følge, kort sagt at krydse den af Regjeringen lagte Plan. Jeg troer, at der derved i denne Sag, som fremfor nogen maa ønskes afgjort paa en saa hurtig, let og fredelig Maade som muligt, gives Anledning til Strid og Uenighed, hvilket ikke er heldigt. Jeg troer, at den Forvirring, som allerede finder Sted i vore Forsfatningsforhold, derved endmere vil forøges, og at Regjeringens

Stilling vil vaanfælgges. Jeg kan nu ikke troe, at det høitærede Thing vil give Anledning til saadant, saameget mindre som jeg ikke indseer, hvad Nytte deraf skulde følge. Sagen er for Dieblikket under Behandling i Rigsraadets Folkething, og da dette i Hovedsagen bestaaer netop af de samme Medlemmer som Rigsdagens Folkething, er der ikke nogen Grund til at antage, at de samme Medlemmer ved at behandle den samme Sag i disse forskellige Forsamlinger skulde komme til et forskjelligt Resultat. Desuden har den ærede Ordfører selv indbrømt, at, om der ogsaa blev taget en Beslutning i denne Sag, og den blev stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, vilde den dog ikke kunne træde i Kraft, før Rigsraadet havde givet Afkald paa sin Myndighed, og det forekommer mig saaledes, at der ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at foretage en Forandring i hele den Fremgangsmaade, som Regjeringen har anseet for at være den rigtige. Man har vel sagt, at Regjeringen har handlet uklogt i at vælge denne Fremgangsmaade, man har beraabt sig paa Rigsdagens Ret, men jeg er ikke bleven overbevist om, at Regjeringen har valgt en urigtig Maade at gaae frem paa. Skulde det imidlertid ogsaa være Tilfældet, troer jeg ialtsald, at det vilde være uklogt nu at afvige fra den Vej, hvorpaa vi allerede ere komne et ikke ubetydeligt Skridt fremad, der saaledes vilde være tabt, hvilket muligen vilde foranledige en meget lang Udsættelse, medens det dog maa være Alles Ønske hurtigt at kunne komme til et endeligt Resultat. Vi ser det, at Regjeringen er sig bevidst, at den har søgt at glemme og tilside sætte alle andre Hensyn end det, som jeg troer, vi Alle bør have for Øie, nemlig at skaffe Landet en Repræsentation og en Forsfatning, hvorpaa en lykkelig Fremtid kan grundes. Jeg troer, at det er det eneste Formaal, vi Alle bør stræbe at have for Øie, ligesom jeg ogsaa troer, at vi Alle, saameget som muligt, bør søge at fjerne alle andre Hensyn og Betragtninger. Regjeringen troer at være sig bevidst ærligen at have stræbt til dette Maal, og jeg kan derfor heller ikke Andet end have det Haab, at det, naar vi Alle ubestændende ville stræbe hen derimod, vil kunne lykkes at bringe Sagen til et heldigt Resultat; men her at ind-